

Beisfatten beregnes at ville i Finantsaaret 1863—64 indkomme saaledes:

a.	efter Forordningen af 29de September 1841 § 17 c et Bidrag af 32 p. pr. Tønde af 374,636 Tønder Hartorn	124,879 Rd.
b.	af den $\frac{1}{3}$, som Amtene efter bemeldte § 17 d forlods have at udrede,	136,186 —
c.	særligt Bidrag af nogle Kjøbstæder efter bemeldte § 17 e	13,335 —
		274,400 Rd.

ad 5. Med Hensyn til Indtægten bemærkes:

Bygningsafgiften er opført med de Beløb, den har indbragt i Finantsaaret 1861—62, lidt afrundede:

Med Hensyn til Udgiften bemærkes:

Udgifterne i Anledning af Opkrævningen af Bygningsafgiften i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne bestaae i:

a.	2 pCt. af Bygningsafgiften af Kjøbenhavn, der i Genhold til Kongelig Resolution af 22de Februar 1804 tilfalde Rodemestrene i Kjøbenhavn	5,419 Rd. 13 p.
b.	2 pCt. af Bygningsafgiften af de øvrige Kjøbstæder, der i Genhold til Kongelig Resolution af 19de Juni 1805 tilfalde Magistraterne og Byfogderne i Kjøbstæderne	4,483 — 25 —
c.	Omkostningerne ved Skattebillets Trykning m. m. i Kjøbenhavn efter Udvisende af Regnskabet for 1861—62	70 —
d.	Betaling til de Mænd, der i Aalborg Kjøbstad efter foregaaende Udmeldelse hvert Halvjaar foretage de befalede Opmaalinger af afgiftspligtige Bygninger, hvilken Betaling, 54 p. for hver halve Dag, der anvendes til Opmaalingerne, er tilstaaet ved Finantsministeriets Skrivelse af 9de Marts 1854, ligeledes efter Udvisende af Regnskabet for 1861—62	12 —
		9,984 Rd. 38 p.

Den under a. anførte Udgift er beregnet med 2 pCt. af det Beløb, hvormed Bygningsafgiften af Kjøbenhavn, efter Udvisende af Regnskabet for 1861—62, er beregnet til Indtægt for Finantsaaret 1863—64, men Udgiften vil sandsynligvis blive større end beregnet, da den nævnte Indtægt, hvorefter Udgiften retter sig, hvert Aar stiger.

Den under b. anførte Udgift er derimod ikke beregnet med 2 pCt. af det fulde Beløb, hvormed Bygningsafgiften af Kjøbstæderne, ligeledes efter Udvisende af Regnskabet for 1861—62, er beregnet til Indtægt. Ved de stedfundne Forhandlinger angaaende Gjenneførelsen af Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861 om faste Lønninger for Retsbetjent- og Magistratsembederne er det nemlig vedtaget, at de Byfogderne og Magistraterne i Kjøbstæderne hidtil tilfaldne Gebyrer for Oppebørselen af Bygningsafgift skulle bortfalde for de Embeders Vedkommende, der i Genhold til ny nævnte Lov sættes paa fast Gage, og ligesom den heromhandlede Udgift derfor som Følge heraf i sin Tid ganske vil bortfalde, saaledes er den alt nu bortfalden for flere Kjøbstæders Vedkommende, hvorfor Udgiften i nærværende Finantslovudkast ikkun er beregnet efter det Beløb, der, efter Udvisende af fornævnte Regnskab, er for Finantsaaret 1863—64 beregnet til Indtægt som Bygningsafgift af de Kjøbstæder, hvis Magistrater eller Byfogder endnu oppebære de ommeldte 2 pCt. Derimod er intet Hensyn taget til den mulige Afgang i Udgiften, der vil blive en Følge af, at der for endnu flere af de paagældende Embeder i Lobet af Finantsaaret 1863—64 eller forinden vil blive normeret fast Gage, da denne Afgang ikke nu kan beregnes, og den i ethvert Fald vistnok vil opveies af den Forøgelse i Udgiften, som Tilgang i Bygningsafgiften af de Kjøbstæder, hvis Magistrater eller Byfogder vedblivende ville oppebære de omhandlede 2 pCt., vil medføre.